

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสวนเขื่อน
เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

เทศบาลตำบลสวนเขื่อน อำเภอเมืองแพร่ จังหวัดแพร่

ประกาศเทศบาลตำบลสวนเขื่อน

เรื่อง ประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสวนเขื่อน เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

ด้วยสภาเทศบาลตำบลสวนเขื่อน มีมติให้ความเห็นชอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสวนเขื่อน เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ..... ในคราวประชุมสภาเทศบาล สมัยสามัญ สมัยที่ ๓ ครั้งที่ ๒ ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕ และได้รับความเห็นชอบจากนายอำเภอเมืองแพร่ ตามคำสั่ง จังหวัดแพร่ ที่ ๓๗๗๕/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๖๔ เรื่อง การมอบอำนาจให้ปฏิบัติราชการแทน ผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ และตามหนังสืออำเภอเมืองแพร่ ที่ พร ๐๐๒๓.๗/๓๓๗ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๖๕ เรื่อง เห็นชอบร่างเทศบัญญัติฯ ของเทศบาลตำบลสวนเขื่อน และนายกเทศมนตรีตำบลสวนเขื่อน ได้ลงนามบังคับ ใช้เป็นเทศบัญญัติแล้วนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ.๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลตำบลสวนเขื่อน จึงประกาศใช้เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสวนเขื่อน เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือ ปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕ โดยให้ใช้บังคับได้เมื่อประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลตำบลสวนเขื่อนแล้ว เจ็ดวัน

จึงประกาศให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๕

(นายณัฐ วังการรณ)
นายกเทศมนตรีตำบลสวนเขื่อน

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสวนเขื่อน
เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

.....

หลักการ

ให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสวนเขื่อนว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

เหตุผล

การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภท ให้เหมาะสมกับสภาพการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ในชุมชน จะสามารถป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเหตุเดือดร้อนรำคาญจากสัตว์ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสถานะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน และสามารถป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ สมควรกำหนดเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ จึงตราเทศบัญญัตินี้

เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสวนเขื่อน
เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕

โดยที่เป็นการสมควรให้มีเทศบัญญัติเทศบาลตำบลสวนเขื่อนว่าด้วยควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ และมาตรา ๖๓ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ประกอบมาตรา ๒๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เทศบาลตำบลสวนเขื่อน โดยความเห็นชอบของสภาเทศบาลตำบลสวนเขื่อน และผู้ว่าราชการจังหวัดแพร่ จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้ เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลตำบลสวนเขื่อน เรื่อง ควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับในเขตเทศบาลตำบลสวนเขื่อน ตั้งแต่เมื่อได้ประกาศไว้ โดยเปิดเผยที่สำนักงานเทศบาลตำบลสวนเขื่อน แล้วเจ็ดวัน

ข้อ ๓ ในเทศบัญญัตินี้

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้มีสิทธิเป็นเจ้าของสัตว์นั้นรวมถึงผู้ครอบครองสัตว์นั้นด้วย

“ราชการส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า เทศบาลตำบลสวนเขื่อน

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายกเทศมนตรีตำบลสวนเขื่อน

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ปลัดเทศบาลตำบลสวนเขื่อน

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า พนักงานเทศบาลที่ได้รับการแต่งตั้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๔ เพื่อประโยชน์ในการรักษาสุขภาพความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน ในท้องถิ่นหรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่น ดังต่อไปนี้ เป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์บางชนิดหรือบางประเภทโดยเด็ดขาดดังนี้

๑.๑ พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นเขตพาณิชยกรรมและเขตประชากรหนาแน่น

๑.๒ พื้นที่ผังเมืองประกาศเป็นประเภทอนุรักษ์เพื่อส่งเสริมเอกลักษณ์ศิลปวัฒนธรรม

ไทย

๑.๓ สถานที่ท่องเที่ยว สนามกีฬา ที่หรือทางสาธารณะสำหรับใช้ประโยชน์อื่น

๑.๔ วัด โรงเรียน สถานที่ราชการ

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนด ดังนี้

๒.๑ ช้าง ,ม้า ไม่เกินจำนวน ๑ ตัว

๒.๒ สุนัข ,โค ,กระบือ ,แพะ ,แกะ ประเภทละไม่เกิน ๑ ตัว

๒.๓ สุนัข ,แมว ประเภทละไม่เกิน ๑ ตัว

๒.๔ เปิด , โถง , นก , ห่าน ประเภทย่อยไม่เกิน ๕ ตัว

๒.๕ จำนวนสัตว์อื่น นอกจากที่กำหนด ต้องได้รับความเห็นชอบจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

๒.๖ การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อมลภาวะและเหตุรำคาญ

๒.๗ ต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อกับสัตว์สูคน

(๓) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตที่การเลี้ยงสัตว์ต้องอยู่ภายใต้มาตรการอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังนี้

๓.๑ ห่างจากชุมชนไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เมตร เป็นเขตให้เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ดังนี้

ก. การเลี้ยงสุกร โค กระบือ แพะ แกะ สุนัข แมว จำนวนไม่เกิน ๑๐ ตัว

ข. การเลี้ยงไก่ นก เป็ด ห่าน จำนวนไม่เกิน ๑๐ ตัว

ค. สัตว์อื่น ๆ นอกจากข้อ ก. และ ข. จำนวนไม่เกิน ๕ ตัว

๓.๒ ห่างจากชุมชนไม่น้อยกว่า ๕๐๐ เมตร เป็นเขตให้เลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ดังนี้

ก. การเลี้ยงสุกร โค กระบือ แพะ แกะ สุนัข แมว จำนวนไม่เกิน ๕๐ ตัว

ข. การเลี้ยงไก่ นก เป็ด ห่าน จำนวนไม่เกิน ๕๐ ตัว

ค. สัตว์อื่น ๆ นอกจากข้อ ก. และ ข. จำนวนไม่เกิน ๑๐ ตัว

ต้องมีการปฏิบัติภายใต้มาตรการ ดังนี้

๑. สถานที่ตั้ง

(๑) ต้องตั้งอยู่ภายใต้สถานที่ที่ไม่ก่อเหตุรำคาญให้กับผู้อาศัยใกล้เคียง

(๒) ต้องมีบริเวณเลี้ยงสัตว์ซึ่งกันเป็นสัดส่วนและให้อยู่ห่างเขตที่ดินสาธารณะ ทางน้ำสาธารณะ หรือที่ดินต่างเจ้าของ และมีที่ว่างอันปราศจากหลังคาหรือสิ่งใดปกคลุม โดยรอบบริเวณเลี้ยงสัตว์นั้นไม่น้อยกว่า ๒๐ เมตร ทุกด้าน เว้นแต่ ด้านที่มีแนวเขตที่ดินของผู้เลี้ยงสัตว์ประเภทเดียวกัน

๒. อาคารและส่วนประกอบ

(๑) อาคารต้องเป็นอาคารเอกเทศและมั่นคงแข็งแรงมีลักษณะเหมาะสมแก่การเลี้ยงสัตว์ประเภทนั้น ๆ ไม่มีการพักอาศัยหรือประกอบกิจการอื่นใด

(๒) พื้นที่ต้องเป็นพื้นแน่นทำความสะอาดไม่แฉะแฉะ เว้นแต่ การเลี้ยงสุกร พื้นที่จะต้องเป็นคอนกรีตและมีความลาดเอียง เพื่อให้น้ำและสิ่งปฏิกูลไหลลงทางระบายน้ำได้โดยสะดวก

(๓) หลังคาต้องมีความสูงจากพื้นมากพอสมควรและมีช่องทางให้แสงสว่างหรือแสงแดดส่องภายในอาคารอย่างทั่วถึง

(๔) คอกต้องมีการกั้นคอกเป็นสัดส่วนเหมาะสมกับจำนวนสัตว์ไม่ให้สัตว์อยู่กันอย่างแออัด

(๕) การระบายอากาศต้องจัดให้มีการระบายอากาศถ่ายเทให้เพียงพอ

๓. การสุขาภิบาล

(๑) การระบายน้ำ

(๒) รางระบายน้ำ ต้องจัดให้มีรางระบายน้ำโดยรอบตัวอาคาร ให้มีความลาดเอียงเพียงพอให้น้ำไหลได้สะดวก

(๓) น้ำทิ้งต้องมีการบำบัดก่อนระบายลงสู่ทางระบายน้ำสาธารณะหรือในที่เอกชน

๔. การกำจัดมูลสัตว์

(๑) ต้องเก็บกวาดมูลสัตว์เป็นประจำทุกวัน ต้องจัดให้มีที่กักเก็บมูลสัตว์โดยเฉพาะ ไม่ให้ส่งกลิ่นเหม็นอันเป็นเหตุรำคาญ และต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์แมลงหรือสัตว์นำโรค

(๑) ถ้ามีการสูมไฟไล่แมลงให้สัตว์ ต้องไม่ให้เกิดเหตุเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

(๒) ต้องป้องกันเสียงร้องของสัตว์ ไม่ให้เป็นเหตุรำคาญแก่ผู้อาศัยใกล้เคียง

(๓) การเลี้ยงสัตว์ที่มีชน ตัวอาคารต้องสามารถป้องกันชน ไม่ให้ปลิวฟุ้งกระจายออกไปนอกสถานที่

(๔) ต้องควบคุมดูแลไม่ให้สัตว์ออกไปทำความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือทำความเดือดร้อนรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

๕. การกำจัดซากสัตว์

ให้ใช้วิธีการเผาหรือฝัง เพื่อป้องกันการเป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงและสัตว์นำโรคและการก่อเหตุรำคาญจากกลิ่นเหม็น

ข้อ ๕ ให้เจ้าของสัตว์ดำเนินการขึ้นทะเบียนสัตว์ที่อยู่ในครอบครอง ตามประเภทที่ราชการส่วนท้องถิ่นประกาศกำหนด

ข้อ ๖ ให้เจ้าของสัตว์หรือเจ้าของสถานที่กำหนดมาตรการป้องกันโรคเกี่ยวกับสัตว์ที่อาจเกิดขึ้นได้ กรณีหากเกิดโรคระบาดสัตว์จะต้องแจ้งให้ราชการส่วนท้องถิ่นทราบโดยด่วน เพื่อดำเนินการแก้ไขต่อไป

ข้อ ๗ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของราชการส่วนท้องถิ่น แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้น หรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควรแก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขาย หรือขายทอดตลาดเมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายหรือขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้ว ให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

กรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่ง และเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่ราชการส่วนท้องถิ่นตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

กรณีทีปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๘ เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นและเจ้าพนักงานสาธารณสุข มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือแจ้งข้อเท็จจริง หรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ หรือส่งเอกสารหลักฐานใดเพื่อตรวจสอบ หรือเพื่อประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตก หรือในเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบหรือควบคุมให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกหนังสือหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้อง จากเจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่

(๓) ยึดหรืออายัดสิ่งของใด ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดี หรือเพื่อนำไปทำลายในกรณีจำเป็น

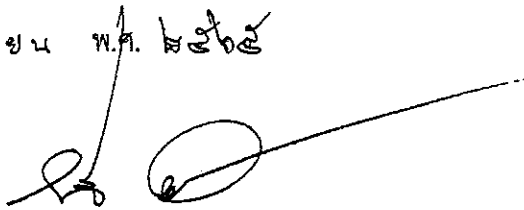
(๔) เก็บหรือนำสินค้าหรือสิ่งของใด ๆ ที่สงสัยว่าไม่ถูกสุขลักษณะ หรืออาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญจากอาคารหรือสถานที่ใด ๆ เป็นปริมาณพอสมควร เพื่อเป็นตัวอย่างในการตรวจสอบตามความจำเป็นได้ โดยไม่ต้องใช้ราคา ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่น มีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการ พนักงานส่วนท้องถิ่น เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง ในเขตอำนาจของเทศบาลตำบลสวนเขื่อนในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๙ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือไม่ปฏิบัติตามเทศบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

ข้อ ๑๐. ให้นายกเทศมนตรีตำบลสวนเขื่อน เป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้ และ
ให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ เดือน กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๕

ลงชื่อ

(นายณัฐ วังการรณ)

นายกเทศมนตรีตำบลสวนเขื่อน

เห็นชอบ

ลงชื่อ.....

(นายสมศักดิ์ สุขประเสริฐ)

ตำแหน่ง..... นายอำเภอเมืองแพร่

